03/02/2021

“Ρε παπά, τι της έκανες της γυναίκας και την έκανες καλά;”

/ Νέοι και Εκκλησία

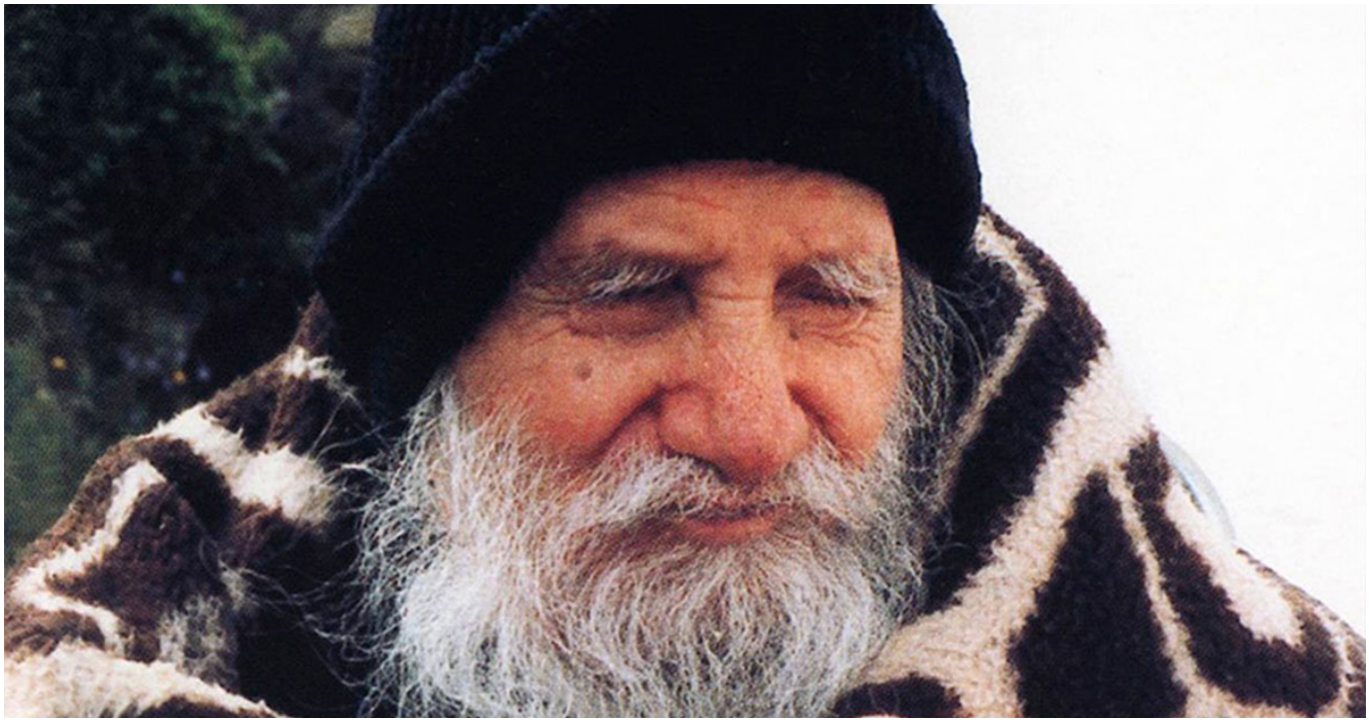

«Με τα μάτια του σώματος βλέπεις περιορισμένα, ενώ μ’ εκείνα της ψυχής μπορείς να “βλέπεις” και πίσω απ’ το φεγγάρι… Εσείς βλέπετε εξωτερικά, εγώ… “βλέπω” και “διαβάζω” την ψυχή του άλλου».[1]

Με αυτά τα λόγια περιγράφει ο ίδιος ο Άγιος Πορφύριος το διορατικό χάρισμα που του έδωσε ο Θεός, για να υπηρετεί με αυτό τους ανθρώπους. Σαν να είχε μια πνευματική τηλεόραση μπροστά του, “έβλεπε” καθαρά πίσω από υλικά εμπόδια ή “διάβαζε” τις σκέψεις των ανθρώπων! Μετακινούνταν σωματικά και επισκεπτόταν πνευματικά του παιδιά ακόμα και στο εξωτερικό. Ο Άγιος είχε νικήσει από αυτή τη ζωή τους νόμους της φθοράς και ζούσε στη συχνότητα του Θεού.

Το χάρισμα τού δόθηκε, σε μικρή ηλικία, όταν ήταν στο Άγιον Όρος, για την απόλυτη υπακοή που έκανε στους Γέροντές του. Κι από τότε, το χρησιμοποίησε σε όλη του τη ζωή για την πνευματική ωφέλεια των ανθρώπων και προς δόξαν Θεού.

Το χάρισμα ήταν καταπληκτικό. Μπορούσε να “δει” το …κρυμμένο κασετοφωνάκι

της κυρίας που ήθελε να τον μαγνητοφωνήσει, αλλά και ...το νερό που υπήρχε αρκετά μέτρα κάτω από τη γη, να "δοκιμάσει" το νερό και να δείξει το σημείο, όπου έπρεπε να γίνει η γεώτρηση![2] Μπορούσε ακόμη να υποδείξει τη σελίδα του βιβλίου, όπου θα έβρισκαν κάτι, χωρίς προηγουμένως να έχει διαβάσει το βιβλίο. Με την ίδια ευκολία επίσης, μπορούσε και να εντοπίσει κακοήθεις όγκους και να κάνει απίθανες τηλεδιαγνώσεις χωρίς μηχανήματα.

***Μια φορά, πήγε στο Ναό της Πολυκλινικής για εξομολόγηση μια γυναίκα. Ο Γέροντας διέκρινε με τα μάτια της ψυχής ότι είχε καρκίνο. Την έστειλε αμέσως σε ένα γιατρό, εκ μέρους του, και της είπε μετά να γυρίσει να του πει. Η γυναίκα είχε όντως καρκίνο… σε τρεις μέρες θα έμπαινε στο χειρουργείο. Έπειτα από την εξέταση κατέβηκε στον Γέροντα κι αυτός προσευχήθηκε μαζί της και τη σταύρωσε. Όταν σε τρεις μέρες ήλθε για το χειρουργείο, δεν υπήρχε όγκος! Ο γιατρός κατέβηκε εκτός εαυτού στο εκκλησάκι. "Ρε παπά, τι της έκανες της γυναίκας και την έκανες καλά; Αν δεν είχα πιάσει τον όγκο με το χέρι μου… δεν θα το πίστευα", φώναζε.*[3]**

Άλλη φορά, του είπε ένα πνευματικό του παιδί:

–Γέροντα, πονάει η κοιλιά μου.

–Να πεις στο γιατρό ότι πονάς στον τρίτο έλικα του λεπτού εντέρου... Και να προσέξει τι φάρμακο θα σου δώσει... Πρόσεξε τι θα πεις. Κατάλαβες;[4]*, συνέστησε ο Γέροντας.*

Ο Γέροντας δεν "έβλεπε" μόνο υλικά πράγματα, ήξερε και τα προβλήματα των ανθρώπων, πριν του τα πουν.

"Βρε ευλογημένη, γιατί είσαι ανυπόμονη; είπε σε μια άγνωστή του κυρία που τηλεφωνούσε από μακριά και επέμενε να του μιλήσει. Νομίζεις ότι χρειάζεται να σ' ακούσω για να μάθω το πρόβλημά σου; Δεν είναι αυτό κι αυτό;". Η κυρία έκπληκτη επιβεβαίωσε. "Ε, αφού είναι έτσι, κάνε αυτά που μας λέει ο Χριστός, θα προσεύχομαι κι εγώ, και μην έχεις αγωνία». Η γυναίκα δεν έβρισκε λόγια να τον ευχαριστήσει.[5]

Ο Γέροντας χρησιμοποιούσε πολύ το τηλέφωνο, και τη μέρα αλλά και τη νύχτα. Αλλά... η επικοινωνία δεν γινόταν πάντοτε μέσω του ΟΤΕ!

«Γέροντα, έφερα μερικά χρήματα, γιατί ο λογαριασμός του ΟΤΕ θα είναι μεγάλος», του είπε μια ψυχή, με την οποία επικοινωνούσε πολύ συχνά με υπεραστικά τηλεφωνήματα. Και του έδωσε ένα φακελάκι. «Τι λες, μωρέ; Εδώ θα χτίσουμε εκκλησία, και θα δώσουμε τόσα χρήματα στον ΟΤΕ; Ρίξτα στο κουτί για το χτίσιμο της εκκλησίας», της είπε. Αλλά η ψυχή εκείνη δεν ησύχαζε. Πού τα έβρισκε τα χρήματα ο Γέροντας; Τότε εκείνος την πήρε μαζί του κι έκαναν μια βόλτα στο

Ησυχαστήριο. Καθώς περπατούσαν, κάποια στιγμή τον ακούει να απαντά στο τηλέφωνο: «Εμπρός, εμπρός! Ναι, έτσι να κάνεις...». Τον κοίταξε σαστισμένη. Στα χέρια του δεν κρατούσε κανένα τηλέφωνο! Έμεινε ακίνητη δίπλα του. Πώς γινόταν αυτό; «Να, αυτός είχε ανάγκη... Έπαιρνε κάτω στο κελλί, αλλά δεν ήμουνα εκεί και το σήκωσα από δω», έδωσε εξήγηση με απλότητα ο Γέροντας. Και κατάλαβε εκείνη ότι ο Γέροντας επικοινωνούσε με πνευματικό τρόπο![6]

Ενώ όμως ήταν χαρισματούχος μεγάλου βεληνεκούς, ο Γέροντας Πορφύριος παρέμεινε, όσο ζούσε, ένας αφανής και ακτήμων ασκητής. Διότι απέφευγε την προβολή και δεν επεδίωκε να κερδίσει χρήματα και δόξα. Εδώ ακριβώς βρίσκεται και η διαφορά του από κάποιους άλλους, που με επήρεια δαιμονική προσπαθούν να κάνουν ψευτοθαύματα, για να κερδίσουν χρήματα και να προκαλέσουν εντυπώσεις. Εκείνος χρησιμοποιούσε το χάρισμά του πάντα με διάκριση, με σεβασμό στην ελευθερία του άλλου, και μόνο όταν είχε την πληροφορία από τον Θεό ότι θα ωφελούσε.

Μια φορά τον επισκέφθηκε ένας χίπης.[7] *"Είδε" ο Άγιος την πληγωμένη και επαναστατημένη του ψυχή και του μίλησε με αγάπη. Του αποκάλυψε το όνομά του και μερικά πράγματα από τη ζωή του. Ο χίπης εντυπωσιάσθηκε και συγκινήθηκε. Την άλλη εβδομάδα έφερε και την παρέα του. Ήταν αρκετοί και μαζί τους μία κοπέλα. Ο Γέροντας "είδε" ότι δεν ήταν έτοιμοι να ακούσουν για τον Χριστό, γι' αυτό τους μίλησε στη γλώσσα τους, μόνο για πράγματα που τους ενδιέφεραν. Όταν σηκώθηκαν να φύγουν, ήταν ενθουσιασμένοι. Του ζήτησαν μία χάρη: Να τους αφήσει να του φιλήσουν τα πόδια... Του έδωσαν δώρο και μια ωραία κουβέρτα. Αργότερα, τον επισκέφθηκε μόνη της η κοπέλα. Ο Γέροντας "είδε" τη δική της ψυχή πιο προχωρημένη πνευματικά, και της πρωτομίλησε για τον Χριστό. Εκείνη δέχθηκε τα λόγια του, πήρε καλό δρόμο και μίλησε και στην παρέα της.*[8]

Μερικές φορές ο Άγιος σιωπούσε. Όταν όμως διέκρινε ότι οι ψυχές χρειάζονταν μια βοήθεια ή ότι έπρεπε να προλάβει μεγαλύτερο κακό, δεν δίσταζε να τους κάνει μια αποκάλυψη, για να κερδίσει την εμπιστοσύνη τους.

Κάποτε μπήκε μαζί με άλλους σε ένα ταξί. Ο ταξιτζής ήταν επιθετικός και συνεχώς κατηγορούσε τους ιερείς. Ο Γέροντας σιωπούσε. Όταν όμως ο οδηγός απευθύνθηκε προσωπικά στον ίδιο, τότε του είπε σαν απάντηση μια ιστορία, όπου με καλυμμένο τρόπο του αποκάλυπτε τα σοβαρά παραπτώματα που είχε κάνει... Ο ταξιτζής συγκλονίστηκε. Σταμάτησε το αυτοκίνητο στην άκρη του δρόμου και φώναξε: «Μην πεις τίποτα, παπούλη. Αυτό το ξέρουμε μόνο εγώ κι εσύ». «Το ξέρει κι ο Θεός, είπε ο Γέροντας, κι Εκείνος μού το είπε. Γι' αυτό, να φροντίσεις από δω κι εμπρός ν' αλλάξεις ζωή».[9]

Άλλοτε πάλι ο Άγιος έβλεπε με τη διόραση ότι κάποιες ψυχές κινδύνευαν. Τότε μετακινούνταν ξαφνικά, βρισκόταν μπροστά τους και τους βοηθούσε. *Έτσι πρόλαβε την αυτοκτονία μιας κοπέλας, την ενίσχυσε και της έδωσε θάρρος.*[10]

Το διορατικό του Γέροντα βέβαια δεν λειτουργούσε συνέχεια. Κάποτε ομολογούσε ταπεινά ότι «δεν είχε πληροφορία» και καλούσε τους επισκέπτες του να ξαναπάνε. Όμως, σίγουρα το χάρισμα ...λειτουργεί και μετά θάνατον! *Κάποιος έλειπε στο εξωτερικό και δεν είχε πληροφορηθεί την κοίμηση του Γέροντα. Τηλεφώνησε λοιπόν στο κελλί του. Ο Άγιος τότε σήκωσε το τηλέφωνο και του μίλησε, αλλά στο τέλος του είπε να μην ξανατηλεφωνήσει, ...διότι είχε αποθάνει!*[11]

* * *

Ο άγιος Πορφύριος ήταν βαθύτατα ταπεινός, γι' αυτό ο Θεός του εμπιστεύθηκε τα χαρίσματά Του.

«Το χάρισμα μού το έδωσε ο Θεός, για να γίνω καλός, έλεγε... Πιστεύω για τον εαυτό μου ότι είμαι μια παλιοσωλήνα σκουριασμένη, που όμως διοχετεύει το ύδωρ το ζων το πεντακάθαρο... Ο κόσμος έρχεται σε μένα... Δεν έχει τίποτε να πάρει από μένα... ο Χριστός μόνο έχει το παν...».

Πόθος του μοναδικός δεν ήταν άλλος από το να βρεθούν όλοι οι Χριστιανοί σε κοινωνία αγάπης με τον Χριστό. «Να αισθανθεί ο κόσμος το αγκάλιασμα που κάνει ο Χριστός σε όλους...».

Νεφέλη

«Πρός τή ΝΙΚΗ», Νοέμβριος 2016

[1] Γέρ. Πορφυρίου Καυσοκαλυβ., Βίος καί Λόγοι, Ἐκδ. Ἱ. Μ. Χρυσοπηγῆς, Χανιά 2003, σ. 492.

[2] Γέρ. Πορφυρίου Ἱερομον., Ἀνθολόγιο Συμβουλῶν, Ἐκδ. Ἡ Μεταμόρφ. τοῦ Σωτῆρος, Μήλεσι Ἀττ., σ. 182.

[3] Ἀγαπίου Μοναχοῦ, Ἡ θεϊκή φλόγα πού ἄναψε στήν καρδιά μου ὁ Γέρων Πορφύριος, Ἐκδ. Ἡ Μεταμόρφ. τοῦ Σωτῆρος, Ἀθῆναι 1999, σ. 71.

[4] Πορφυρίας Μοναχῆς, Μαθητεία στόν Γέροντα Πορφύριο, Ἔκδ. Ἡ Μεταμόρφ. τοῦ

Σωτῆρος, Μήλεσι 2012, σ. 83.

[5] Ἀνθολόγιο Συμβουλῶν, σ. 307.

[6] Μαθητεία στόν Γέροντα Πορφύριο, σ. 46-48.

[7] Χίπις: Νεανικό κίνημα τῆς δεκαετίας 1960-70, πού ἀπέρριπτε τήν ὑπάρχουσα κουλτούρα καί κάθε μορφή ἠθικῆς καί χρησιμοποιοῦσε ναρκωτικά.

[8] Ἀνθολόγιο Συμβουλῶν, σ. 322-323.

[9] Ἀνθολόγιο Συμβουλῶν, σ. 178-180.

[10] Ἀνθολόγιο Συμβουλῶν, σ. 119.

[11] Ἀνθολόγιο Συμβουλῶν, σ. 204.